

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Sz. P.*
Cím: *Birderki lapot indit.*

Forrás: *Virradat*

Bp. 1919. I. 26.

(Hely)

Osztályozás

Tárgy

070.11

Hely

Idő

"1919"

Mindenki lapot indit

Mielőtt kis riportomat elkezdeném — nehogy rosszakarú valaki ezt magyarázza bele — ki kell jelteni, hogy tisztelem *mindenkinek* azt a jogát, hogy gondolatait szabadon terjeszthesse. Ez a kis riport tisztán azért íródott, hogy a közönséget felvilágosítsuk, kik iparkodnak most besurranni a sajtó berkeibe.

A minap elmentem a polgármesteri hivatalba, a sajtóosztályba, ahol az ujonnan induló lapokat b^o kell jelteni. Nagy sürgés-forgás van itt, az egyik asztalnál egy középkorú uri ember ül, szegényt úgy ostromolják bejelentésekkel és mint 1914-ben az „aranyat-vasért” irodáit. Akkor mindenki egy kis vas-karikagyűrűt akart, ma mindenki lapot indit. És az az érdekes, hogy a nagy papírinségben — mikor a Papirközpont a „Virradat”-nak sem akar papiroost kiutalni — ezeket a lapokat meg is indítják a szerkesztők. Kéz alatt szereznek papiroost és kinyomatják a maguk kis heti füzeteit. Budapesten immár annyi ilyen kis színes fődélű füzetecske jelenik meg, hogy az ember hirtelenében össze se tudja számítatani.

Vannak viszont olyan „szerkesztők”, akik lapjukat meg sem szándékoznak sohasem jelenteni, csak bejelentik, hogy bárcát szerezzenek, amelynek felmutatásával megvágthatják a pénzintézeteket. Voltak már eddig is ilyen „irodalmi

vállalatok”, de nem olyan ijesztő számban, mint most.

Manapság, mindenki, kinek kiadják az erkölcsi bizonyítványt, lapot indit, sőt olyanok is, kik ezt nem szerezhetik meg — másnak a nevében. Gondoljuk meg, hogy ma Budapesten közel 800 lap „jelenik meg”! Ez már magában is hatalmas szám, de ha felsoroljuk az a husz egynehány napilapot, harminc hetilapot és folyóiratot, amelyet a közönség is ismer és ehhez hozzá számítjuk az egyes testületek, egyletek, kereskedelmi ágak sattöbbik mondjuk száz orgánumát, még mindig marad — na legyünk megint liberálisok és mondjuk — négyszáz lap, amelyet csak a bankigazgatók ismernek a nekik kiutalt pausálék révén.

A polgármesteri hivatalban egy előzékeny és közlékeny fiatalember szolgált érdekes felvilágosításokkal.

— Tetszik tudni, olyan emberek jönnek lapokat bejelenteni, akiken meglátszik, hogy nevüket sem tudják tisztéségesen leírni. Jön ide vastag, aranyláncos hentesmester, magyarul nem is tud, de azért mint mondja: „szo ein goszdárszásági, szo mit bolidig still i'zerxeszgedni”, ami annyit jelent, hogy a bácsi egy köztársasági politikai hetilapnak a főszerkesztője akar lenni és ezt jelenti be.

Különben most ez a legkelendőbb portéka, a köztársaság. Mindenki azt akarja, hogy lapjának címében benne legyen ez a szó, hogy „köztársaság”. Ki is használták már a lehető

legkülönbetlebb képen. Sokan tudniliik nem is akarnak lapot indítani, de ha eszükbe jut egy jó köztársasági cím, bejelentik, hogy más ne indíthasson ilyen címmel ujságot, hanem kénytelen leg, en c címet az élelmes bejelentőtől megvásárolni.

— Különben is már a legnagyobb nehézséggel lehet új lapcímet kitalálni. Nincsen az a cím, ami nem volna lefoglalva. A multkor például egy ur jött és megkérdezte mi kell a lap bejelentéshez Utbaigazítottuk és megkérdeztük van-e már megfelelő lapcíme? — „Hogyne — felelte büszkén — „Fővárosi Köpöcsésze”. Most már csak azt várjuk, mikor jön a szerkesztő ur, hogy a köpöcsésztét bejelentse! Mit mondjak még? Előjegyezték már a „Szurony”-t, a „Pletyká”-t, a „Záptojás”-t és az isten tudja hány más csodabogarat.

Megköszöntem a szives közléseket és a lépcsőn lemenve azon gondolkodtam, mi lenne, ha én is lapot narnak indítani? Milyen címet adhatnék a lapnak, ha már a záptojás is elő van jegyezve? Legközelebb már valószínűleg a szerkesztő neve, vagy lakásának címe kerül fel a lap helyére cim-hiány miatt és akkor talán elnevezhetem „Szemere Hirlapja”-nak. (Ez nem is hangzik olyan rosszul, v. ö. „Kossuth Hirlapja”), vagy „Dohány-utca 60. Harsonájá”-nak, ha ugyan addig valamelyik házbéli lakótársam (van ügyvéd kereskedő, iparos, de hirlapíró egy sem) meg nem előz ötletem megvalósításában.

Sz. P.